

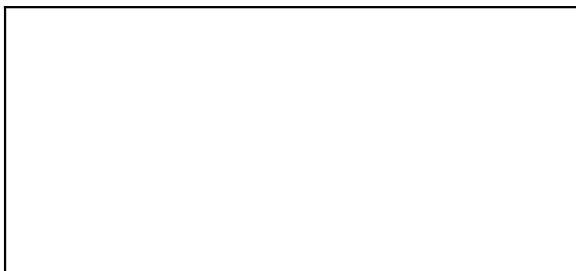

P 902041

PB-PP|B-31126
BELGIE(N)-BELGIQUE

DE BRUG

Maandblad van de Protestantse Kerk Mechelen Noord

behorende tot de **Verenigde Protestantse Kerk in België**

(verschijnt niet in januari en augustus)

66ste jaargang nr. 1 - februari 2022

Drukwerk verzonden tegen verlaagd tarief. Afgiftekantoor: 2800 Mechelen

Afz. / V.U.: ds J.H. Brouwer, Mechelsveldstraat 46, 2800 Mechelen

Website: www.protestantse-kerk-mechelen-noord.be
Facebook: www.facebook.com/VPKBMechelenNoord

Kerkgebouwen Keizerstraat 26-28
Secretariaat: 2800 Mechelen

Predikant: ds. J.H. Brouwer
Mechelsveldstraat 46
2800 Mechelen ☎ 015/20.51.54

**EREDIENST: IEDERE ZONDAG AANVANG: 10.00 u.,
MET KINDERNEVENDIENST EN BABY-OPVANG**

Rekening: **IBAN: BE41 0000 1657 8310, BIC: BPOTBEB1** t.n.v.
Protestants Evangelische Parochie

Rekening: **IBAN: BE97 7512 0773 6149, BIC: AXABBE22** t.n.v.
Diaconie Keizerstraat

*Alle artikelen verschijnen onder persoonlijke verantwoordelijkheid van de
inzender/ondertekenaar. Plaatsing houdt geen impliciete instemming in van de
redactie of de kerkenraad.*

De voorstelling in de tempel (Lucas 2:22-40)

Dit jaar hebben we in één keer van het Kerstevangelie de sprong gemaakt naar de Doop van Jezus in de Jordaan. Daardoor hebben we een aantal verzen uit het Lucas-evangelie niet gehoord, die wel degelijk een belangrijke rol spelen in het verhaal. We zouden kunnen geloven, dat met de geboorte van Christus iets heel nieuws is begonnen. Dat Hij niet alleen uit de hemel afkomstig is, maar werkelijk uit de lucht is komen vallen. Alle evangelisten zouden zich daartegen verzetten. Het evangelie begint met de geboorte van de Messias, niet met de geboorte van een nieuwe religie. Het gaat om de vervulling van de beloften van de God van Israël. Wie geen kennis heeft van de teksten van wet en profeten, kan ook de boodschap van het Nieuwe Testament niet verstaan.

Dat zie je het duidelijkst in het evangelie van Mattheüs, waar telkens opnieuw de teksten uit het Oude Testament worden geciteerd. Maar ook de evangelist Lucas maakt melding van de besnijdenis en naamgeving van Jezus – nog altijd een essentieel ritueel in het prille leven van een Joods jongentje – om vervolgens de aandacht te richten op de tempel waar Hij zoals alle eerstgeborenen aan de Heer wordt gewijd. Niet door Hem te offeren, zoals eerstgeboren dieren, maar door Hem los te kopen met een plaatsvervangend offer. Maar bij Jezus zit er wel net iets meer achter. *Hij* zal uiteindelijk wél Zijn toewijding aan God zien uitlopen op een offer, *zelf* zal Hij plaatsvervangend sterven, opdat anderen, opdat *wij* eeuwig leven hebben. Als dat niet bij het begin van dit tekstgedeelte bij de lezer opkomt, dan toch wel verderop, bij de woorden die door Simeon over Hem gesproken worden. De Verlosser, waar Simeon en Hanna zo naar hebben uitgezien zal niet door iedereen worden aanvaard en toegejuicht. Simeon en Hanna zijn vertegenwoordigers van de gelovigen – hoe zij in dit Kind de vervulling van Gods beloften hebben herkend, die ene bijzondere tussen de velen, kan volgens Lucas alleen aan het werk van de Heilige Geest worden toegeschreven. Maar waar zij God zelf in Hem herkennen, daar zien anderen juist een stoorzender, iemand in wie de tegenkrachten aan het werk zijn, de chaosmachten die Gods scheppingsorde willen tenietdoen. Ook de afwijzing van Jezus heeft echter een functie in wat komen moet, in de unieke weg die Hij zal gaan. Alsof Lucas ons op het hart wil binden, dat de Heer uiteindelijk alle dingen laat meewerken ten goede. Niet alleen in het leven van Jezus, maar ook in ons bestaan, waar ook zo vaak de dingen niet precies verlopen zoals wij ons zouden wensen. God zal ons door alles heen vasthouden en naar Zijn doel geleiden, omdat Zijn genade op ons rust. Daarom mogen we ons met een gerust hart aan Hem toevertrouwen, ook in het jaar dat voor ons ligt. JHB

Kerkraad

Tijden van Corona.

De eerste uitgave van ons Kerkblad 2022 – hopelijk mogen we stilaan de Corona verplichtingen achter ons laten, de voorbije 2 jaar herdenken als een kwade droom? Mogen we weer voluit gaan en zingen in de Kerk zonder mondkapje en weer koffie drinken met de nodige babbel. Hopelijk wordt dit nieuwe jaar ook een nieuwe start om weer met zijn allen samen te komen, altijd missen we nog zusters en broeders die wegens besmettingsangst ? niet deelnemen aan ons Kerk zijn!

Kerst en Nieuwjaar zijn in onze Kerk niet zo uitbundig gevierd als we gewend zijn, wegens de nieuwe Coronavariant hadden we besloten ons te houden aan strikte maatregelen. Kerstdag met broodjes en koeken hebben we gemist, toch?

Op maandag 10 januari kwam de kerkraad fysiek bij elkaar in het Kerkgebouw. We startten de vergadering om 19.45 zoals gewoonlijk. We begonnen met het lezen van Johannes 1 de verzen 29 – 42. Na het gebed bekrachtigden we de notulen van de vorige vergadering, deze van 16 november 2021. We overliepen de agendapunten, waarna we de voorbije kerkdiensten evalueerden, van zondag 21/11/21 tot en met zondag 9/01/22. Zondag 21/11 voleindingszondag waar enkele familieleden aanwezig waren van een niet tot onze kerk behorende overledene, waarvan de begrafenis door onze predikant is gedaan op vraag van de familie. We vierden die zondag ook het Heilig Avondmaal volgens de veiligheidsregels opgelegd vanwege de Pandemie. Zondag 28/11 eerste Advent. Zondag, 5/12 tweede Advent met een gastpredikant. Zondag 12/12 en 19/12 derde en vierde Advent. Vrijdag 24/12 Kerstavonddienst en zaterdag 25/12 een Kerstdienst om 10 uur, een beetje een feestelijke dienst, maar zonder broodjes/koffiekoeken en koffie! Maar misschien kunnen we later dit jaar dat inhalen en toch nog een gezamenlijke maaltijd houden!? Zondag 26/12 hebben we samen met Vilvoorde een kerkdienst gehouden in onze kerk, als voorganger domina Heleen Ransijn en onze dominee. Zondag 2/01/22 zijn we naar Vilvoorde gaan kerken, als voorganger onze dominee J.H. Brouwer en domina Heleen Ransijn. Op zondag 9/01/2022 kwamen we weer samen in onze Kerk, de eerste dienst van het nieuwe jaar, we vierden het Heilig Avondmaal. Normaal staan we tijdens het H. Avondmaal recht rond de avondmaalstafel, en zo kwam ook de vraag waarom we op dit ogenblik blijven zitten, in het Coronaprotocol staat echter dat we tijdens de kerkdiensten moeten blijven zitten. Alle kerkdiensten werden goed bevonden, helaas stellen we vast dat kerkbezoek soms aan de magere kant is - een tendens die zich elk jaar

weer voordoet na de eindejaarsfeesten. We hopen de komende zondagen weer al onze kerkgangers te mogen begroeten, om samen in gemeenschap naar Zijn woord te luisteren en onze Hemelse Vader toe te zingen en loven voor Zijn goedheid en Genade die we elke dag mogen ervaren!

We bekeken de binnengekomen correspondentie. De Themata begonnen we met de komende zondagen 16/01 tot en met 6/02, waar er op 30/01 een gastpredikant voorgaat in de eredienst. Alle zondagen in februari gaat onze predikant voor in de kerkdienst, alleen op zondag 20/02 hebben we als gastpredikant S. Fuite onze Synodevoorzitter.

We evalueerden ook de bezoeken aan onze ouderen 70+ kerkgangers, sommigen voelen zich eenzaam en waardeerden dan ook ons bezoek. We spraken ook af om de langdurige zieken niet uit het oog te verliezen! We bekeken ook of onze Facebook pagina moet worden aangepast en of we er meer moeten op posten. We bespraken ook het terug opstarten van de kerkelijke activiteiten zoals Bijbelmiddag en Bijbelavond. We spraken ook af om de stoelen in de kerk, de opstelling te wijzigen, nu staan er 80 stoelen, met het aantal dat we nu zondags kerken geeft dit een "leeg" gevoel. We zullen de stoelen anders opstellen om daar verandering in te brengen. We experimenteren even met de opstelling ervan.

De verslagen: we bekeken de Seniorenwerking – het Diaconaat – het Pastoraat en het groot kerk-verband (district ABL).

We besluiten de vergadering met het lezen van lied 263 uit onze liedbundel.

Volgende kerkraadsvergadering hopen we te houden op maandag 7 februari op het normale uur = 19.45 uur. Heeft u iets te melden of heeft u een suggestie, laat het ons weten, via mail – telefoon of mondeling!

Georges

Samenstelling kerkraad

Predikant:	ds J. Brouwer	015 - 20 51 54
Ouderlingen:	Georgette Saliba	015 - 41 31 85
	Geert Van Cammeren	015 - 31 97 64
	Xavier Van Lierde	0485 - 71 71 08
Diaken:	Georges Vandensavel	015 - 61 02 03 / 0476-93 99 18

Verjaardagen

02 februari Ingrid Van Cammeren
02 februari Ben Van Cammeren
09 februari Peguy Ntamba
11 februari Hilde De Keyzer e. Van Cammeren
14 februari Karel Vandebroeck
15 februari Bart Van Roy
18 februari Ninoah Dirlik
26 februari Guy Ntamba
27 februari Ada Ingels
28 februari Peter Oerlemans.

We wensen alle jarigen een fijne verjaardag, maar bovenal Gods zegen!

Huwelijk

Na enkele moeilijke weken van Covid en het overlijden van vader Van der Borghst kon uiteindelijk toch de bladzijde worden omgeslagen. In een veelkleurige dienst waarin diverse emoties hun plaats vonden gaven op 15 januari ds Eduardus Van der Borghst en Marlene le Roux elkaar in Belville (Zuid-Afrika) het ja-woord. Omdat Eddy nog steeds lid is van onze gemeente willen ook wij hun van harte geluk wensen met deze heuglijke gebeurtenis en bidden hun Gods zegen toe voor dit nieuwe hoofdstuk in hun leven.

Erediensten

Alle diensten gaan door in het kerkgebouw aan de Keizerstraat 26, aanvang telkens om 10.00 uur, tenzij anders vermeld.

Zondag 06 februari
ds J.H. Brouwer   organist: Th. de Jongh
2^e collecte: Kerkblad

Zondag 13 februari
ds J.H. Brouwer   organist: E. Poncin
2^e collecte: Ik help een kind

Zondag 20 februari
ds S.H. Fuite   organist: Th. de Jongh
2^e collecte: Zending

Zondag 27 februari
ds J.H. Brouwer   organist: M. Faure
2^e collecte: Diaconie

Zondag 06 maart
ds J.H. Brouwer   organist: P. Oerlemans
2^e collecte: Synodale kas

Agenda

- 03 feb   Bijbelmiddag, 14u30 via Zoom*
- 07 feb   Kerkraad, 19u45 Kerkzaal
- 24 feb   Bijbelavond, 20u via Zoom*

* In verband met de pandemie gaan de Bijbelstudies voorlopig digitaal door. Aanmelding is mogelijk via jhbrouwer@protestant.com, waarna u de betreffende link per mail ontvangt. We hopen spoedig weer in de gelegenheid te zijn elkaar fysiek in de kerkzaal te treffen.

Liedboek

In ons liedboek, zingen en bidden in huis en kerk, staan mooie liederen, maar ook mooie vertellingen en gedichten. Misschien heb je er al enkele gelezen. Bij elke uitgave van ons kerkblad tracht ik een vertelling of gedicht te brengen.

Op bladzijde 1094 staat het volgende door Anton Ent:

LEED

*Tenslotte kraait de haan. Het morgenlicht
springt als een hinde uit het struikgewas.*

*Ik laat het dal van de nacht achter mij
en voor mij ligt een vlakte, uw dag.*

*Ik voel, nu de warmte zich nestelt,
hoe koud de duisternis was. Verzet
wekte zij, ik dreef van het zweet.*

*Licht is overgave, wijst mij de weg
naar de rivier waar ik me languit
neerleggen kan tot ik gereinigd ben.*

Anton Ent, bij Psalm 22

Bespiegeling over Gods soevereiniteit

Beste lezers en lezeressen, in de Brug van november 2021 verscheen een interessant artikel geschreven door dominee Dick Wursten (“NBV21, hoe vroom moet een vertaling zijn?”). Dominee Wursten vertelt hoe hij als kind telkens schrok wanneer in de kerk volgende zinsnede uit het tweede gebod weerklonk: “(...) want IK, de HEERE, uw God, ben een na-ijverig God, die de misdaad van de vaders vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten (...)” (Exodus 20:5, HSV). Gelukkig voor onze gemoedsrust volgt daarop vers 6: “(...) maar die barmhartigheid doet aan duizenden van hen die

Mij liefhebben en Mijn geboden in acht nemen”. Maar toch, God is duidelijk niet de goedge suikernonkel ergens hoog in de lucht zoals wij geneigd zijn ons Hem in te beelden... De Bijbel staat vol met verhalen waarin God de mensheid, of individuele volken straft op een manier die ons op het eerste zicht buitenproportioneel lijkt. Of zoals Dick Wursten schrijft “(...) accepteert God absoluut niet dat zijn mensen Hem inwisselbaar achten of negeren. Doen ze dat toch dan ontbrandt Hij in toorn en haalt Hij uit, fors en met collateral damage (= nevenschade)”. Dit is voor ons mensen dikwijls onbegrijpelijk en voor ongelovigen soms een struikelblok om tot geloof te komen.

Zo herinner ik mij dat toen mijn zoon Luther nog in Mechelen naar basisschool “De Wegwijzer” (school met de Bijbel) ging, er op een avond door de kinderen een toneelstuk werd opgevoerd geïnspireerd op het verhaal van de Ark van Noach (zie Genesis 6 tot 9). Ik had mijn moeder uitgenodigd om mee te gaan kijken, maar aan het einde van

de voorstelling merkte zij op dat ze God maar een sadist vond die het plezierde al die mensen te laten verdrinken. Uiteraard is God geen mens en kan Hij dus geen sadist zijn, net zomin als ik een sadist ben wanneer ik in mijn garage de muizen verdelg. Ik ben immers zelf geen muis en bovendien doe ik dat niet voor mijn plezier. Ben ik geen heer en meester in mijn garage en beslis ik niet soeverein wat daar kan of mag gebeuren? En ik weet waarom ik geen muizen wil in mijn garage: ze kunnen in het ergste geval aan elektriciteitskabels knagen en kortsluiting of zelfs brand veroorzaken. Ze zijn dragers van ziektekiemen. De muizen zelf beseffen dat niet en zien niet de redenen die ik zie. Wellicht zien zij zichzelf als middelpunt van hun wereldje, dat zich beperkt tot mijn garage en de onmiddellijke omgeving ervan. De muis is voor hen de maat van alle dingen.

Een voorbeeld van een voor ons onbegrijpelijk wreed bevel vinden we in 1 Samuel 15:3: "Ga nu heen en versla Amalek, en sla alles wat hij heeft met de ban. Spaar hem niet, maar dood hen van man tot vrouw, van kind tot zuigeling, van rund tot schaap, en van kameel tot ezel". Wat geeft God het recht om zomaar een volk van de aarde uit te wissen? En hoe kan een goede God zulke bevelen geven? Hij doet dit overigens met tegenzin: "(...) Ik vind geen vreugde in de dood van de goddeloze, maar daarin dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg en leeft!" (Ezechiël 33:11). De Amalekieten staan in de Bijbel voor alles wat slecht is: zij vallen tijdens de uittocht uit Egypte de Israëlieten in de rug aan en brengen kinderoffers. Maar ik ben ervan overtuigd dat zelfs zij zich hadden kunnen bekeren.

Ik heb dikwijls geworsteld met dit soort passages. Finaal ben ik tot het besluit gekomen dat het antwoord op mijn vragen ligt bij de soevereiniteit van God. Er wordt mij niet gevraagd het oordeel goed te keuren dat over de Amalekieten komt, ik moet alleen Gods soevereiniteit aanvaarden. En ik ben dankbaar dat ik zelf niet hoeft te oordelen.

Wikipedia definieert "soevereiniteit" als "het recht van een bestuursorgaan om het hoogste gezag uit te oefenen zonder dat verantwoording is verschuldigd aan een ander orgaan". Dit is waar de uittrekking van Groot-Brittannië uit de Europese Unie over ging: de Britten wilden op elk vlak binnen hun land zelf opnieuw het hoogste gezag kunnen uitoefenen, zonder verantwoording te moeten afleggen aan een hoger bestuur (in dit geval de Europese Unie). Op dezelfde manier maar dan op grotere schaal is God soeverein over heel het universum, of zoals het in Daniël 4:34-35 verwoord wordt door de

heidense Babylonische koning Nebukadnezar: "Zijn heerschappij is immers een eeuwige heerschappij, en Zijn koninkrijk is van generatie op generatie. Al de bewoners van de aarde worden als niets geacht. Hij doet naar Zijn wil met de legermacht in de hemel en de bewoners van de aarde. Er is niemand die Zijn hand kan wegslaan of tegen Hem kan zeggen: Wat doet U?".

Nee, God zegent niet alleen, Hij oordeelt ook en Hij heeft daartoe het recht. Omdat Hij soeverein is.

Wij mensen hebben het moeilijk om Gods soevereiniteit te aanvaarden omdat we antropocentrisch denken, dit wil zeggen wij zien de mens als middelpunt van

alles. De mens is de maat van alle dingen, stelde reeds de antieke Griekse filosoof Protagoras (490-420 v.C.). Intussen komen we onder meer door de klimaatcrisis en de covid 19-pandemie langzaam tot het besef dat de mens maar een stofdeeltje is in Gods oneindige schepping, dat we niet alles kunnen beheersen, dat er nog zoveel is dat we niet begrijpen en vooral dat wat meer nederigheid ons zou sieren. Wat is de sterveling dat God aan hem denkt en het mensenkind dat hij ernaar omziet (zie Psalm 8)?

De Bijbel blijft uiteraard ook voor mij een weerbarstig boek, met passages die ik soms moeilijk begrijp, met gebeurtenissen of besluiten waarvoor ik geen reden zie. Net zomin als muizen alles van mij begrijpen, begrijp ik alles van God. Maar het boek Job leert ons dat er dingen zijn die te wonderlijk zijn voor ons en die we niet weten (42: 3).

God is onbegrensd soeverein, maar die soevereiniteit wordt gedefinieerd door zijn eigenschappen, zoals goedheid, barmhartigheid en gerechtigheid. Het is die gerechtigheid die maakt dat Hij ook moet oordelen, maar dit oordeel zal uiteindelijk altijd ten goede zijn, want God kan zelfs het kwaad ten goede aanwenden. Het grootste voorbeeld hiervan is het offer van de Here Jezus op het kruis van Golgotha: Gods gerechtigheid vereist dat voor elke zonde geboet wordt, maar in Jezus heeft Hij zijn genade uitstortend onze straf op zich genomen. God is

dus geen suikernonkel, maar zeker ook niet een wrede wreker die louter voor zijn plezier mensen onderwerpt aan gruwelijke kwellingen. Wat Hij doet, vloeit voort uit zijn eigenschappen, waarvan liefde ongetwijfeld de belangrijkste is die Hem het meeste definieert: "(...) God is liefde en wie in de liefde blijft, blijft in God en God in hem" (1 Johannes 16b). Is dat geen geruststelling?

Hugo Wilmaerts

Noot: de idee van Gods absolute soevereiniteit stond centraal in de theologie van de 16e eeuwse reformator Johannes Calvijn (1509-1564) die zelfs zo ver ging om de menselijke vrije wil te ontkennen, alles was immers voorbestemd. Sommige mensen waren volgens de calvinisten dus voorbestemd voor de verdoemenis zonder dat ze daar zelf iets konden aan veranderen. Hierover rees betwisting: de Nederlander Jacob Arminius (1560-1609) stelde dat niet een goddelijk decreet daterend van voor de grondvesting van de aarde bepaalde of iemand gered werd, maar voorafgaande genade door het geloof in de gekruisigde Jezus Christus, die gestorven was voor allen (niet alleen voor de uitverkorenen). De mens is volgens Arminius zondig (= volkomen verdorvenheid) en behoeft daarom Gods genade, die hij echter uit vrije wil kan verwerpen wanneer hij ze krijgt aangeboden. Arminius ideeën liepen grotendeels gelijk met die van John Wesley (1703-1791) en diens methodisme, waardoor zijn doctrine over de wereld verspreid werd. John Wesley stelde dat God zijn soevereiniteit altijd uitoefent in overeenstemming met zijn eigenschappen, als daar zijn gerechtigheid en barmhartigheid. Met andere woorden God oefent zijn soevereiniteit uit als een liefhebbende ouder, eerder dan als een absolute monarch.

Etymologie (afkomst van het woord): "soeverein" komt via het Frans uit het Latijn "superanus", wat "hoger" of "bovenste" betekent. Deze betekenis vinden we nog in de Franse naam van het Waals-Brabantse dorp Opgeldenaken, namelijk Jodoigne Souveraine, stroomopwaarts langs de Gete en dus hoger gelegen dan Geldenaken (Jodoigne) zelf. En in Elsene bij Brussel is er een Opperstraat, die in het Frans "Rue Souveraine" heet.

Geraadpleegde bronnen:

- Engelse en Nederlandse Wikipedia
- John Wesley on the Character of God (James Pedlar, 23/02/2012)
- Calvin on God's Sovereignty (Christian History Institute)
- Who is Jacob Arminius ? What is Arminianism ? (A Lifestyle of Peace, 04/12/2020)

De prediking van het Evangelie

Doorheen de jaren heb ik in binnen- en buitenland heel wat preken gehoord. Daar waren veel memorabele preken bij, die ik me tot op de dag van vandaag herinner. Dat waren preken die het hart aanspraken. Helaas zijn ook een ander soort preken mij bijgebleven, niet omdat ze inspireerden, maar omdat ze een last op mij leken te leggen. Wat was het verschil tussen beide?

Ik denk dat het verschil tussen preken die beklifden en preken die benauwden niet zozeer in de kunde van de prediker zat, maar in het voorwerp van de preek. Wie of wat werd verkondigd? Preken die de toehoorders een last opleggen, zijn vaak preken waar bepaalde verplichtingen centraal staan. Heb je naaste lief, geef aalmoezen, draag zorg voor het milieu, koop uitloopeieren ... Het zijn allemaal zaken die wel goed zijn, maar die de hoorder kunnen opzadelen met een zwaar schuldgevoel omdat hij steeds tekortschiet.

Preken die het hart aanspraken daarentegen, waren naar mijn beleving preken waar niet iets, maar iemand werd verkondigd. Het waren preken waarin de Heere Jezus Christus met al Zijn weldaden werd voorgesteld. Het waren preken die een Zaligmaker voor ogen

schilderden Die tot volkomen verzoening van Zijn volk met God gestorven en opgestaan is. Preken die duidelijk maakten dat het met u en mij nooit wat wordt, maar dat Hij onze rechtvaardigheid is, onze heiligheid en onze verlossing (1 Kor 1:30).

Het verschil tussen beide soorten preken heeft te maken met het onderscheid tussen Wet en Evangelie. Maarten Luther was de eerste die dit onderscheid centraal stelde in zijn theologie. De Wet veroordeelt ons, maar het Evangelie spreekt ons op grond van het volmaakte offer van Christus vrij van het oordeel van de Wet. Dit gegeven was voor Luther zo cruciaal dat wie het onderscheid tussen beide begrijpt volgens hem een doctor in de theologie mag worden genoemd.

Het Evangelie is volgens de Bijbel de verkondiging van de verzoening tussen God en mens door Jezus Christus (2 Kor 5:19). Op grond van het kruisoffer Christus worden zondaars rechtvaardig verklaard door en voor God (Rom 3:24). Jezus Christus onderging de straf voor onze zonde aan het kruis, en schonk ons in ruil Zijn rechtvaardigheid en heiligheid. Daardoor zijn wij die in Hem geloven verzoend met God. Dit is wat Luther de 'vrolijke ruil' noemde.

De Wet daarentegen stelt eisen aan ons. U moet dit en dit doen, en u mag dat en dat niet doen. En als u niet gehoorzaamt, verdient u de toorn van God. Tegenwoordig vermelden predikers van de Wet de toorn van God niet meer. Maar zelfs wanneer de toorn niet meer wordt genoemd, blijft de dreiging daarvan latent aanwezig wanneer het 'gij zult' klinkt. Op zichzelf genomen ontnemt de verkondiging van de Wet de hoorders alle hoop, want haar eis is te hoog gegrepen voor een mens. Predikers van de Wet lijken zich hier vaak niet van bewust.

De prediking van de Wet heeft nochtans wel een belangrijke functie bij de verkondiging van het Evangelie. In de eerste plaats laat de Wet een mens zijn tekort inzien, waardoor hij toevlucht gaat zoeken bij Christus. In de tweede plaats laat de Wet ook zien hoe een verzoend mens nu zijn leven mag inrichten. Het moeten is een mogen geworden, de slavendienst een erediens. Maar de prediking van de Wet mag nooit de bovenhand krijgen op de prediking van het Evangelie van de gekruisigde Christus tot volkomen verzoening van Zijn volk. Anders blijft een mens over zijn tekort wanhopig.

Laat het onze bede zijn dat de boodschap van de volkomen verzoening tussen God en mens door het kruisoffer van Jezus Christus helder mag blijven klinken in onze gemeente en in de kerk van dit land.

Willem-Jan Ingels

Deel Het Licht

Oecumenische viering van 2022

Tijdens een sombere en kille woensdagavond in januari werd 'licht' verspreid in de Sint-Jan Berchmanskerk. Hier vond een gebedsviering plaats met een brede vertegenwoordiging van kerken en gemeenschappen in onze stad. Zij getuigden van het verlangen naar christelijke eenheid; een eenheid met behoud van de rijke verscheidenheid en eigenheid. 'Deel het licht' was het thema van deze viering ter gelegenheid van de internationale gebedsweek voor eenheid van christenen. Dit thema kwam tot uiting in de homilie, uitgesproken door dominee Israël Sagman, die ons de vraag stelde of wij, net als de wijzen uit het Oosten, op zoek zouden gaan naar de bron van het licht – Jezus Christus zelf. Of blijven we aan de kant staan zoals koning Herodes en de schriftgeleerden in Jeruzalem? Later in de viering mochten we symbolisch het licht, in de vorm van een kleine ster, aan elkaar uitdelen. Een indrukwekkend moment in de viering waren de voorbeden, die we mochten beantwoorden met "O Lord hear my prayer" – een zichtbaar getuigenis van eenheid in gebed!

Bron: memomechelen.be

De voorstelling van Jezus in de Tempel

Simeon zei: "Velen in Israël zullen vanwege Hem ten val komen of juist opstaan."